

שקול מינה חפץ והדר הב לה גיטא. משמע דוקא שהקפיד על לקיחת החפץ מחלה פליגי אבל הכ לה גיטא ושקול מינה חפץ לא ותימה דכפרת הכותב (כמויות דף פה.) אמרי' דלא שאל א"ל שקול שטרך ובה ליה זוי ולא שאל אמר ליה הכ לה זוי ושקול שטרך משלם דלומר ליה לתקוני שדחתך ולא לעוומי כיון שהזכיר לקיחת השטר אע"פ שהזכיר לנסוף ויש לומר דשמי התם שפרעון המעות תלוין בשטר ובזכירת לקיחת השטר גלי דעתיה שזכר שאל יאמרו סיטראלי מינהו:

רבי יוחנן פוסל בו וב"ש בשלוחו. פ"י בקונט' דקפידת דבעל אינו אלא שאל ישאר החפץ ביד האשה אבל נמה שאמר ליה שיעול הימנה חפץ והוא משלם ביד אחר אין הגט נפסל ולא ישלחו ביד אחר דקמי במתנימין היינו טעמא שמהל לא ימסרו לשני דברים כהיימין או השני לא ידקדק צדן ויפסול הגט ולפי זה הא דקמי שאין לנו שיהא פקדונו ביד אחר היינו ביד אשתו וזה נראה דומק וגם זה דומק דלא ישלחו ביד אחר שאל ישכח לומר כאלמר אמר הבעל ונראה לרבי' דשכח דשכח שקול מינה חפץ והדר הכ לה גיטא שמולה שליחות

הגט נחפץ פוסל ר' יוחנן נמי כשמשלם ביד אחר אפי' לא שניה שליח השני מדעת הבעל ונטל ממנה החפץ קודם תמינת הגט דכיון שמולה שליחות הגט נחפץ לא מה שנתנה מדעת הבעל נחפץ ונפסל הגט אפי' רבי יוחנן פוסל צו בשליח ראשון כשניה וכ"ש בשלוחו ואפי' בלא שינוי ולא ישלחו ביד אחר אפי' לא ישנה דקפיד הבעל ביד אחר אפי' לא ישנה דקפיד הבעל שאין לנו שיהא פקדונו ביד אחר פ"י ביד השני השני ור"ל כו' דכפ"י בקונט' ה"ב נ"ה ג"ה א"ר אשי מאי מעותא מי קאמר ליה אבא בר מניומי ופ"א את. וקאמי רב אשי לפרש מאי טעמא ונ"ה הלכות רב אשי מכוונים ולא קאי א"ל אלא אמילתא דרבא:

ואול אינו ויהי לה גיטא. צרישא דמי אמר לה חפץ חפץ צרישא קפיד אינו שהיה צדעמו לעכב הגט אם לא חפץ ולרדומה צרישא על שמתן הלך הגט חפץ צדעמו זה וזה אם שיהא נעשה כמי שאמר לו אל מגרשנה אלא צדית ובגרשה בעליה הלך ר' יוחנן פוסל צו בשליח ראשון וכ"ש בשלוחו והיינו דקאמר זימנין דגיטא נמי לא

היו הלך מנה צדעמו לא ישלחו ביד אחר שמה כשימסור ראשון שליחות לשני לא ימסרו לו צדית כהיימין או השני לא ידקדק צדן ע"ש המשנה ומיפסיל גיטא וריש לקיש מכשר כו' קסבר לאו קפידא הוא אלא אורחא דמילתא קאמר ליה: **בב"ד** עושה בב"ד שליח ומשלחו. שזרין הראשון לומר בפניהם צדני נכתב וצדני נחתם לפי שהחזרו לא יוכל לומר: שליח צ"ד אינו ומסתמך צ"ד ע"ש הדבר בהכשריו: **גב' שליח דשליח**. השני שנעשה צד"ד: **האחרון**. ולא מנן השני: **ה"ג אלא מי פסעו לבו צד"ד או אפי' שלא בב"ד**: עושה כמה שלוחין. ראשון לשני ושני ושלוחין וכן לעולם ואין לשני צ"ד הוללי ואין הראשון לרין לומר צדני נכתב האחרון נמי א"ש לומר שליח צ"ד אינו: **אם מה ראשון**. עד שלא הגיע הגט ליה: **נעלו כולן**. קסבר מכוון צדו: **דקטונסא היא**. דקטונתו אמר אבי שמועה זו שיש להשיב עליה: **לא ידענא לה**. אינו מוכירה: **מסור מילך קמן**. אמר דברי שליחותך ושני וכן הגט ואמורו צדני נכתב וצדני נחתם ואינו נמסרנו לו ויהיה שליח צ"ד: **והא שליח שלם נישן לגירושין הוא**. השליח הזה לא נעשה שליח לגרשה אלא למוסרו לאבא צד מניומי ולמוסרו שכן הדין הבעל אבל אבא בר מניומי שימנה לאדם אחר שימנה לאבא בר מניומי ולא דמי לשליח שניתן לגירושין שירו ביד הבעל ומסתמך עושה כמה שלוחים אבל זה שלא ניתן לגירושין ואין יודע לומר שליח מפתאמי ואין לו למנות שליח אחר להגיע ליד אבא בר מניומי אך אם הדין הבעל בפירוש שיהא רשאי למנות שליח אחר עד שגיענו ליד אבא בר מניומי. אמר רבא קפתינו רב ספרא דתלמא רבנן מכיזי ואסיקא דהכי ל"ל אבא בר מניומי ולא את והיה ליה שליח שלא ניתן לגירושין פ"י שאמר לבעל לא ידענא לה לא עשאו שליח אלא לתרו ליה אבא בר מניומי וה"ל שליח שלם ניתן לגירושין דסתמא אין ליה למנות שליח אחר להגיע ליד אבא בר מניומי רק אם היה הבעל מרשהו בפירוש: **הוא גברא דשדר גיטא ליה** ויהיה א"ל לשליח לא תיחביה ניהלה אלא לבחור שליח וניסן איתנים חדש שיש שהות הרבה לזה. ואין זה דומה לשולל גט ממדינת הים ואינו קובע זמן לשהותו צדו דהתם ליכא למיחש שמהל פייס דמימר אמר הבעל שליח קדמי וצדן הגיע גט לידה ולא עקר נפשיה מספיקא:

שקול מינה חפץ והדר הב לה גיטא ויהי רבי יוחנן פוסל בו וב"ש בשלוחו וריש לקיש מכשיר בשלוחו וב"ש בו: **בב"ד** גט ממדינת הים וחלה עושה שליח בב"ד ומשלחו ואומר לפנייהם בפני נכתב ובפני נחתם ואין שליח אחרון צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא אומר שליח בב"ד אני: **גב' אמרו ליה רבנן לאבימי בריה דר' אבהו בעי מנייה מרבי אבהו שליח דשליח משוי שליח או לא אמר להו הא לא תיבעי לכו מדרקתי אין השליח האחרון ימכלל דמשוי שליח אלא כי תיבעי לכו כי משוי שליח בב"ד או אפילו שלא בב"ד אמרו ליה הא לא מבעיא לן מדרקתי אלא אומר שליח בב"ד אני רב נחמן בר יצחק מתני הכי אמרו ליה רבנן לאבימי בריה דר' אבהו בעי מנייה מר' אבהו שליח דשליח כי משוי שליח בב"ד או שלא בב"ד אמר להו ותיבעי לכו אי משוי שליח בעלמא אמרו ליה הא לא קא מבעיא לן דתנן אין השליח האחרון מכלל דשליח משוי שליח אלא כי קא מבעיא לן בב"ד או שלא בב"ד אמר להו ותיבעי לכו אי משוי שליח דקדמי אלא אומר שליח בב"ד אני אמר רבא אשי אב מת ראשון כמלו אמר מר בר רב אשי הא דרבא דקטונתא היא אילו מת בעל מידי מששא אית בהו כולהו מכח מאן קאתו מכח דבעל קאתו ויתיה לבעל איתנהו לכולהו ליתיה לבעל ליתנהו לכולהו ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו אמר שליח לא ידענא לה אמר ליה זיל יהביה לאבא בר מניומי דאיהו ידע לה ולחיל וליתביה ניהלה**

אתא ולא אשכח לאבא בר מניומי אשכחיה לרבי אבהו ורבי חנינא בר פפא ור' יצחק נפחא וייתיב רב ספרא גבייהו אמרו ליה מסור מילך קמי דידן דכי ייתי אבא בר מניומי ניתביניה ליה ולחיל וליתביניה לה אמר להו רב ספרא ויהא שליח שלא ניתן לגירושין הוא איכסופו אמר רבא קפתינו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי א"ר אשי במאי קפתינו מי קאמר ליה אבא בר מניומי ולא את איכא דאמרי אמר רבא קפתינו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי במעותא א"ר אשי מאי מעותא מאי מעותא הוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו א"ל לשליח לא תיחביה ניהלה עד תלתין יומין אתנים בגו תלתין יומין אתא לקמיה דרבא אמר רבא חלה טעמא מאי משום דאנום האי נמי אנום הוא יאמר ליה מסור מילך קמי דידן דלבתר תלתין יומין משוינן שליח ויהיב ליה ניהלה א"ל רבנן לרבא והא שליח שלא ניתן לגירושין הוא אמר להו כיון דלבתר תלתין יומין מצוי מגרש בשליח שניתן לגירושין הוא וליחוש שמא פייס מי לא תנן מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד יב"ח ומת בתוך יב"ח הרי זה גט והוינן בה וניחוש שמא פייס ואמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא הונא * איכסיף לסוף אינולא מילתא דארוסה הואי אמר רבא * אם אמרו בנשואה יאמרו בארוסה אמר רבא הא ודאי קא מבעיא לן

כי גרסינן ואמר רבה כו' באומר. צדני צדית דין צדעה שמסרו לשליח הרי היא נאמנת עלי כמאה עדים לעולם אם אערער לומר גט יסן הוא הריני נאמניה לאמר שלא צדתי צדון הזמן אלאה וכיון דמעיקרא הימנה מו לא מהימן לערער וכל שכן דאנן לא ליקו ולערער אלמא טעמא דלמר הכי אלל האי דלא אמר הכי ליחוש: **אם אמרו בנשואה**. שחזרה עליו ומחור לפייסה:

6 ס"א עושה ב"ד
ובשלה, 3 ומרס. כו. ע"ז
ל. תקמן ע: ממות. ב.
א תקמן ע:

גילון הש"ס

גמ' והא שליח שלא ניתן לגירושין. עיין לעיל דף כד ע"א מ"ה זכר ממות: שם איכסיף אבא אינולא. עיין תקמן ע: ע"כ צ"ל לו ע"א ע"ז דף כד ע"א:

לעזי רש"י

דירטונציי. לקטנו.

תוספות ר"ד (המשך)

ור' יצחק נפחא וייתיב רב ספרא גבייהו אמרו ליה מסור מילך קמי דכי אתי אבא בר מניומי ותיחבי ניהלה פירוש השליח היה אנוס לילך לדבר ולא היה יכול להחזיק ע"ש ש"מ אבא בר מניומי ואמרי ליה מסור דברי שליחותך בפנינו ואמורו בפני נכתב ובפני נחתם ואינו נמסרנו לו ויהיה שליח צ"ד: **האחרון**. ולא מנן השני: **ה"ג אלא מי פסעו לבו צד"ד או אפי' שלא בב"ד**: עושה כמה שלוחין. ראשון לשני ושני ושלוחין וכן לעולם ואין לשני צ"ד הוללי ואין הראשון לרין לומר צדני נכתב האחרון נמי א"ש לומר שליח צ"ד אינו: **אם מה ראשון**. עד שלא הגיע הגט ליה: **נעלו כולן**. קסבר מכוון צדו: **דקטונסא היא**. דקטונתו אמר אבי שמועה זו שיש להשיב עליה: **לא ידענא לה**. אינו מוכירה: **מסור מילך קמן**. אמר דברי שליחותך ושני וכן הגט ואמורו צדני נכתב וצדני נחתם ואינו נמסרנו לו ויהיה שליח צ"ד: **והא שליח שלם נישן לגירושין הוא**. השליח הזה לא נעשה שליח לגרשה אלא למוסרו לאבא צד מניומי ולמוסרו שכן הדין הבעל אבל אבא בר מניומי שימנה לאדם אחר שימנה לאבא בר מניומי ולא דמי לשליח שניתן לגירושין שירו ביד הבעל ומסתמך עושה כמה שלוחים אבל זה שלא ניתן לגירושין ואין יודע לומר שליח מפתאמי ואין לו למנות שליח אחר להגיע ליד אבא בר מניומי אך אם הדין הבעל בפירוש שיהא רשאי למנות שליח אחר עד שגיענו ליד אבא בר מניומי. אמר רבא קפתינו רב ספרא דתלמא רבנן מכיזי ואסיקא דהכי ל"ל אבא בר מניומי ולא את והיה ליה שליח שלא ניתן לגירושין פ"י שאמר לבעל לא ידענא לה לא עשאו שליח אלא לתרו ליה אבא בר מניומי וה"ל שליח שלם ניתן לגירושין דסתמא אין ליה למנות שליח אחר להגיע ליד אבא בר מניומי רק אם היה הבעל מרשהו בפירוש: **הוא גברא דשדר גיטא ליה** ויהיה א"ל לשליח לא תיחביה ניהלה אלא לבחור שליח וניסן איתנים חדש שיש שהות הרבה לזה. ואין זה דומה לשולל גט ממדינת הים ואינו קובע זמן לשהותו צדו דהתם ליכא למיחש שמהל פייס דמימר אמר הבעל שליח קדמי וצדן הגיע גט לידה ולא עקר נפשיה מספיקא:

הוא פ"י בתוך ל' יום אמר לה רבא כינן דלבתר תלתין יומין מגרש שליח שניתן לגירושין הוא: וליחוש שמא פייס פ"י שמה בא הבעל צאלה בתוך ל' יום ותיחור עמה ופייס ובעל ובעל בתוך ל' יום בטלה שליחותו של שליח אחר שנתפייס עמה ובה עליה ושוב אין שליח זה יכול לגרשה דכשתה שליחותו אבל בעל כבודאי יכול לגרשה בו דדוקא שליחות השליח בטלה אבל גט כדאי קאי ויכין ויהיה ניהלה בתר דבא עליה מפיקו קדושה אבל מירו גט יסן הרי דאבא למיחש שמא יאמרו גיטה קודם לבנה אבל אם גרשה בו ותישא לבתחלה. מי לא תנן מעכשיו אם לא באתי ומשן ועד יב"ח חדש ומת בתוך יב"ח חדש הרי זה גט והוינן בה וליחוש שמא בא עליה פ"י אחר שיש שהות הרבה לכא ליחוש שמא בא ויבטל הגט ולא דמי לשולל גט ממדינת הים ואינו קובע זמן לשהותו בידם דהתם ליכא למיחש שמא בא ופייס דמימר אמר השליח קדמי וכבר הגיע הגט לידה ולא עקר נפשיה מספיקא: ואמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא הונא פ"י באומר בפני ב"ד בשעה שסמרו לשליח הרי היא נאמנת עלי כק' עדים אם ערער לומר